

Erna Solbergs tale på Høyres kommunalkonferanse i Tønsberg 2/9 2022

Sjekkes mot fremføring

Kjære alle sammen.

Det er fantastisk å se dere igjen.

Og det er hyggelig å være tilbake i Tønsberg. Denne byen var lenge styrt av Høyre. Jeg pleier å si at å miste makten her var et arbeidsuhell.

Heldigvis er vår ordfører kandidat Frank Pedersen, og resten av Tønsberg Høyre godt i gang med å rette opp i det. Som tidligere Norseman-deltaker, så er Frank vant til langdistanser.

Dette er den største samlingen med Høyres medlemmer og tillitsvalgte siden før pandemien.

Vi er 500 Høyre-folk som skal bruke helgen til å legge grunnlaget for valgseier i 2023.

Vi skal lære av hverandre, diskutere, få impulser, møte nye mennesker og bygge kontakter.

Vi styrer litt færre kommuner enn vi burde. Men der vi har ordføreren styrer vi godt.

Til alle ordførere fra Høyre: Takk for den jobben dere gjør for deres lokalsamfunn. Takk for den måten dere representerer vårt parti. Sammen skal vi sørge for, at dere får langt flere ordfører-kollegaer fra Høyre i 2023!

Og vi er godt i gang med forberedelsene til valget. Rekordmange ordfører kandidater er nominert tidlig.

Nominasjonskomiteer rundt omkring jobber iherdig med å sette sammen lister.

Og programkomiteer er i gang med å finne Høyres løsninger for lokalsamfunnene.

Men arbeidet frem mot valgseier har så vidt begynt.

Det tar tid å bygge opp en profil.

Det tar tid å bygge troverdighet.

Og det tar tid å vinne tillit.

Vi må hver dag frem til valget, vise folk hvorfor de bør gi oss tillit.

Oppskriften har vi.

I lang tid har Høyres mantra vært: virkelige løsninger, på virkelige problemer, for virkelige mennesker.

Da er det lurt å snakke med folk om hva de opplever som utfordringer for seg selv, familien, bedriften eller nærmiljøet.

Så skal vi ha de innspillene med oss i de lokale programprosessene, og forme løsninger i tråd med vår ideologi.

De siste ukene har jeg vært på turné gjennom Norge.

Vi har reiset rundt om i hele landet. Til 60 forskjellige steder.

Jeg har reist fra Oslo til Trondheim, fra Bergen til Arendal. Vi har vært på Nord-Vestlandet, og vi skal til Nord-Norge.

Det er nettopp for å møte folk.

Høre deres historier.

Og få innspill til ny politikk.

Et områdetene mange er opptatt av. Er hvordan vi kan sørge for å lage en bedre politikk for landets eldre.

Det er heller ikke så rart. Vi blir flere eldre. I fjor ble vi en million pensjonister. Og i løpet av de neste 30 årene vil antall mennesker over 70 år dobles.

Vi vet at de fleste av oss ønsker å klare oss selv så lenge som mulig.

Og eldre er forskjellige. Noen har store omsorgsbehov. Andre bor hjemme, men trenger litt ekstra hjelp. Mens noen er helt friske.

Da min mormor hadde fylt 82 år, så ringe de fra eldresenteret og lurte på om hun ville dit. Hennes automatiske svar var: «ja, hva trenger de eldre hjelp til?».

Det ble litt stille i den andre enden, før damen sa «nei vi lurte på om du ville flytte inn her».

Da svarte min mormor «nei, det får jeg vente med til jeg blir gammel».

En 70-åring i dag er yngre enn en 70-åring for bare noen tiår siden. Eldre ønsker å delta, bidra og være aktive i samfunnet. En av tre eldre er frivillige.

Alle som har vært med på valgkamp, vet at det hadde blitt vanskelig å bemanne stands. Eller gjennomføre husbesøk, uten våre eldre medlemmer, og Senior Høyre.

Fremtidens eldre har ofte høyere utdanning. De er friskere og sprekere enn tidligere.

Høyres mål for et aldersvennlig samfunn er at de eldre ikke blir gamle for tidlig.

Dette arbeidet startet Høyre i regjering. Med kvalitetsreformen Leve hele Livet. Der definerte vi fem innsatsområder:

- et aldersvennlig Norge
- aktivitet og fellesskap
- mat og måltider
- helsehjelp
- sammenheng i tjenestene

Leve hele Livet rulles nå ut i norske kommuner. Dette er en reform som hele tiden skal utvikles med nytt innhold i kommunene. Målet er bedre omsorg. Og bedre legge til rette for at eldre skal klare seg selv.

Derfor slutter vi ikke å utvikle politikken vår heller. Vi har gitt Erlend Svardal Bøe ansvar for å lede en arbeidsgruppe. De har hatt en bred partiprosess. Og mottatt mange gode innspill fra dere.

I dag legger vi frem 74 konkrete punkter for å gjøre Norge mer aldersvennlig.

Ett viktig punkt, er at hver kommune skal ha en plan for hvordan deres lokalsamfunn skal bli aldersvennlig.

Med andre ord: nå er ballen i deres hender. Fordi det er Høyres lokalpolitikere som skal gjennomføre vår politikk lokalt.

Men før man lager en plan med løsninger må man vite hvilke utfordringer planen skal svare på.

Et aldersvennlig samfunn handler om å hvilke utfordringer eldre må håndtere i hverdagen. En av de nye utfordringene er at digitaliseringen av samfunnet har skjedd veldig fort.

På veien har noen falt av. 480 tusen mennesker over 60 år regnes i dag som ikke-digitale. Det er et digitaliseringsgap.

Det er ikke lett å være ikke-digital i et av verdens mest digitaliserte samfunn.

80-år gamle Gudrun beskriver noe av den frustrasjonen til Fredrikstad Blad. Hun har jobbet hele livet i reisebyrå.

Men nå må hun ha hjelp av niesen for å bestille billetter.

Bussbilletter, sosial kontakt med andre, deltagelse i arbeidslivet, betaling av regninger – alt blir uhorvelig mye vanskeligere om man ikke mestrer det digitale.

Mange av de store utfordringene for de eldre handler gjerne om det som for oss andre er hverdagslig.

For meg er det helt naturlig å bruke Skyss-appen for å kjøpe bussbillett.

Vil jeg se en film logger jeg på Netflix.

Og skal jeg betale en regning gjør jeg det i nettpanken.

Det er ikke noe jeg tenker på som en utfordring. Men det er ikke alle som får til det digitale like godt.

Mange eldre får hjelp av yngre slektninger. Men dersom man ikke har det. Og dersom man bor alene, kan man fort bli veldig isolert.

Digital mestring for eldre er et frihetsprosjekt. Fordi når du ikke mestrer å bestille dine egne billetter, eller betale regningene selv, blir du ganske ufri.

I Høyre mener vi at folk skal være sjef i eget liv.

Det blir nærmest umulig om man ikke mestrer det digitale.

Derfor går Høyre til valg på bedre digital inkludering av eldre.

Mye av den jobben må skje i kommunene.

For å redusere digitaliseringsgapet, foreslår Høyre at alle kommuner skal tilby digital assistanse til eldre.

Det kan være en ordning med digital hjemmehjelp. Eller det kan skje på det lokale biblioteket, eller servicetorget.

De eldre trenger tilgang til opplæring, og støtte til å mestre digitale verktøy.

Får de ikke det, klarer vi ikke å skape et aldersvennlig samfunn.

Fordi alle må henge med.

I sommer besøkte jeg Framnes eldresenter i Sandefjord. Der fikk jeg se hvordan ordfører Bjørn Ole jobber for å skape et mer aldersvennlig Sandefjord.

Her er hele kommunen med på arbeidet.

De setter sammen eldrerådet, frivilligheten og alle kommunens etater for å snakke om utfordringene og barrierene de eldre møter.

Alle disse aktørene kommer med innspill til hvordan lokalsamfunnet skal bli mer tilgjengelig for de eldre, fra store til små ting.

Mange ulike tiltak er kommet ut av dette samarbeidet. Men jeg bet meg særlig merke i et område. Nemlig hvordan de jobber med for å hindre mangel på aktivitet.

Inaktive eldre har økt risiko for sykdom, redusert livskvalitet og isolasjon.

I Leve hele Livet beskrives mangelen på fysisk aktivitet som en av de største helseutfordringene til de eldre.

Men vi kan også snu på det: som forsker Astrid Bergeland på OsloMet sier: fysisk aktivitet er den beste medisinen for god helse og livskvalitet. Enten man er ung eller gammel.

Og det er ikke sånn at man må løpe ti kilometer. Bare det å gå en tur hver dag kan bety mye for helsen.

Akkurat dette identifiserte Sandefjord i sitt arbeid – og de kunne se på hvilke barrierer de kunne fjerne. Deres arbeid viste at den viktigste grunnen til at eldre ikke går tur, er mangelen på toaletter.

Og det gir mening. Når vi blir eldre er det mange som må litt oftere på do.

Derfor kan noe så enkelt som tre-fire offentlige toaletter langs lokale turruter, bidra til mer aktivitet.

Et annet hinder for å gå i parken kan være at benkene er lave. Eller mangler armlene, som gjør det vanskelig å reise seg.

Derfor er bedre utforming av benkene i kommunen et annet tiltak som kan bidra til at flere eldre kommer seg ut.

Dette handler om å gjøre hele lokalsamfunnet mer tilgjengelig for de eldre innbyggerne.

Så synes noen av dere kanskje at dette virker litt smått.

Men livskvalitet handler ofte om de små tingene.

At man går seg en tur når man vet at det finnes toaletter.

Og benker man kan slappe av på uten å stresse med å komme seg opp.

Men det går også an å gjøre aktivitet til en lek. Vi blir aldri for gamle til å ha det gøy.

Sykehjemmet i Stord fikk aktivitetsmidler av vår regjering under korona. Pengene brukte de på sykler fra Motitech. Egne sittebenker hvor de eldre kan drive hverdagstrim. Og en petanque-bane.

Da jeg var på besøk i august fikk jeg prøve en runde petanque.

Det er sosialt, og en veldig fin aktivitet å gjøre sammen. Best av alt trenger man ikke mye erfaring for å delta. Noe jeg var glad for.

Det var ikke tilfeldig at Stord valgte en petanque-bane. De har nemlig en aktiv petanque-klubb. Som også ble Norges-mestere tidligere i år.

Kommunen brukte ressursene i lokalmiljøet for å skape et aktivitetstilbud på sykehjemmet.

Mobilisering av frivilligheten for å aktivisere de eldre er en viktig del av Leve hele Livet. Stord viser hvordan det kan gjøres i praksis på sykehjem.

Høyres valglofte, er at alle eldre med omsorgstilbud skal ha minst en times aktivitet hver dag.

Det blir deres jobb å gjennomføre. Nå vet dere hvor enkelt det kan gjøres.

Det handler om forebygging,

Det handler om helse,

og det handler om livskvalitet.

I en Høyre-kommune skal ikke alder være til hinder for aktivitet. Vi må se etter barrierer som hindrer eldre fra å delta. Vi må planlegge for at det skal være enkelt å få opplevelser.

På onsdag var jeg på Vestnes. Min gamle inspirasjon til TTP. Altså å flytte omsorgsboligene inn til sentrum, slik at du kan gå med tøfler-til-polet. Nå har de bygget nytt helsehus – i samme område. Og i første etasje har de plassert folkebiblioteket.

Det betyr at det alltid er liv og røre i første etasje.

Dermed kan de eldre som har muligheten til det, gå ned og så på livet. Eller de kan møte sine pårørende i andre omgivelser. Dette er gode eksempler for å sikre at eldre er aktive. For hvis man blir inaktiv, så blir man ensom.

Vi må se etter barrierene som hindrer eldre fra å delta. Blir man inaktiv blir man mer ensom. Men på den andre siden kan det være mer krevende å gå på tur, dersom man ikke har noen å gå med.

Ensomhet er et stort folkehelseproblem. Særlig blant de eldre. Fire av ti over 80 år er ensomme.

Behovet for å motvirke ensomhet blant eldre beskrives i Leve hele Livet. Ensomhet er knyttet til økt risiko for alvorlige sykdommer og tidlig død.

Særlig eldre menn kan ha vanskelig for å holde seg aktive etter de har gått av med pensjon.

Menn over 75 er overrepresentert på selvmordsstatistikken. Det viser behov for større innsats for å bedre Eldres psykiske helse.

At ensomhet øker med alder, er forståelig. Jo eldre vi blir, desto oftere opplever vi at de som står oss nært faller ifra.

For ti år siden kunne vi lese Reidun Orest sin hjerteskjærende kontaktannonse i Aftenposten. «Ensom enke u/familie ønsker noen å være sammen med på julaften. Betaler godt.»

Reiduns annonse rørte nasjonen til tårer. Hun satt ord på den ensomheten mange, og særlig mange eldre føler på.

Til Aftenposten beskrev Reidun seg selv som en sosial person. Hun hadde reist jorden rundt. Og hadde ikke vanskeligheter for å snakke med folk. Hun hadde til og med vært aktiv bydelspolitiker for Høyre.

Men etter hvert som årene gikk mistet hun flere og flere av de rundt seg.

Til slutt satt hun igjen alene.

Historien endte godt for Reidun. Over hundre personer inviterte henne hjem til seg på julefeiring. Med beskjed om at hun så absolutt ikke skulle betale.

Responser på Reiduns annonse for ti år siden, viser at dette er noe som treffer dypt. Så kan ikke kommunen eller staten finne en venn til alle ensomme. Men man kan ta enkle, små grep for å skape sosiale arenaer og møteplasser. Kommuner kan være en tilrettelegger for dette.

Frivilligheten er en ressurs. Ikke bare for å bistå med å hjelpe de eldre. Men også ved å involvere dem.

På forebyggende hjemmebesøk kan man spørre rett ut: føler du deg ensom? Så kan man informere om hvilke sosiale møteplasser som finnes.

På Stortinget fikk Høyre en bred allianse med alle partier – minus regjeringspartiene, med på at det skal utarbeides en handlingsplan mot ensomhet.

Vi må øke forskningen på ensomhet.

Vi må måle forekomsten av ensomhet.

Og vi må vite mer om hvordan det kan motvirkes.

Fordi ingen fortjener å ikke ha noen.

Som jeg nevnte innledningsvis: ett av områdene i Leve hele Livet er gode matopplevelser. Det følger vi opp i planen vår.

Underernæring for eldre kan føre til mindre aktivitet. Dårligere livskvalitet. Flere helseplager. Man orker mindre, og trives heller ikke godt.

God ernæring handler ikke bare om hvor mange kalorier man får i seg.

Bare det å kunne samles rundt bordet. Prate med andre, og kjenne følelsen av fellesskap, er grunnleggende for en god psykisk helse.

Underernæring er særlig et problem blant hjemmeboende eldre. Det kan være man har mistet ektefellen. Man kan ikke kjøre bil mer. Det er vanskeligere å komme i kontakt med folk, og man ender med å sitte mye alene.

I fjor fikk blant annet Lillestrøm kommune koronapenger for å invitere hjemmeboende eldre ut på middag. De ble hentet og kjørt til restaurant. Jeg fikk også være med. Der møtte jeg Reidar Magnussen. Han ble enkemann tidligere på året, og spiser hvert måltid alene.

Lokalpolitikere kan se på hvordan frivilligheten og lokale ressurser kan koble eldre sammen og skape matglede.

Spisevenner er et eksempel fra Leve hele Livet.

Kanskje har kommunen en videregående skole med en kokkelinje. Hvorfor ikke koble den sammen med de eldre? Bare fantasien setter grenser.

God mat er viktig for oss alle. Men maten kan være så god den bare vil. Serveres den før vi har rukket å bli sulten, så kommer vi ikke til å spise den opp.

Derfor var det å flytte tidspunkt for middag på sykehjem et lite, billig tiltak, med stor virkning for de eldre.

Der gikk vår regjering og Bent i front med oppfordring til kommunene.

Når de eldre får valgfrihet og gode måltider får de større mulighet til å leve livet – hele livet.

Men fortsatt er det ikke godt nok. I Oslo har andelen underernærte beboere på sykehjem gått fra 30 % i 2015, til 60 % i dag. Det er høyeste andel blant fylkene i landet. Og nok et argument for at byrådet bør byttes ut.

Så Oslo Høyre, her må dere vise at vi har en plan for å rydde opp.

Men Oslo er ikke alene. Sommerens debatt i Stavanger Aftenblad handlet om samme tema. Hvorfor har byen flere underernærte eldre enn andre kommuner.

I planen fra arbeidsgruppen finner dere flere forslag.

Vi må styrke det systematiske ernæringsarbeidet. Mat er mer enn et måltid.

Det er forebygging av fysiske og psykiske helseplager.

Det er viktig som en del av rehabiliteringen.

Og selv om en full mage ikke er noen garanti for godt humør, så skader det i hvert fall ikke.

Våre eldre fortjener god og smakfull mat. Derfor lover Høyre et krafttak for bedre mat til våre eldre!

I et aldersvennlig samfunn skal man være mett!

Det fjerde innsatsområdet i Leve hele Livet er helsehjelp.

Medisiner er en naturlig del av helsehjelpen. Medisiner redder og forlenger liv. Men det kan være livsfarlig å bruke medisiner feil. Norge ligger i toppen av medisinerings av eldre.

En av fire eldre får vanedannende angst- og sovemedisiner. Noen av disse kan ha ugunstige bivirkninger for eldre. Som økt risiko for fall, søvnighet og risiko for kognitiv svikt.

Lege Gunhild Nyborg avdekket i sin doktorgradsavhandling at 43 prosent av beboerne på sykehjem ble utsatt for risikabel medikamentbruk.

Når eldre flytter hjemmefra og inn på sykehjem, øker medisinbruken med 40 prosent.

En norsk studie, viser at livskvaliteten økte når de kuttet ned på medisinene til de eldre.

Så er det ikke snakk om å ikke gi eldre medisiner. Eller kutte ut nødvendige medisiner. Men Høyres løfte er å unngå at eldre på sykehjem blir overmedisinert.

Det krever en innsats rettet mot hver enkelt. I planen legger vi frem flere forslag. Blant annet må hver person få en gjennomgang av hver enkelt medisin, og behovet for dem.

Men andre tiltak kan også redusere behovet for medisiner. For eksempel kan en avdeling på Døli pleie- og omsorgssenter i Nittedal, dokumentere mye lavere medisinbruk etter å ha flyttet middagen. Særlig var det reduksjon i sovemedisiner og smertestillende på kvelden.

Da jeg besøkte Greverud sykehjem i Nordre Follo for noen år siden fortalte de at en aktiv dag. Og deretter et glass rødvin fremfor B-preparat, gjorde underverker for beboerne. Det kan være alt fra å gå på tur, spille bridge, delta i quiz – rett og slett fylle dagen med innhold.

Når man er sliten på kvelden, får man sove gjennom natten.

Gjennom å bygge trygge rammer, kan man gi bedre omsorg.

Et annet eksempel er fra Bærum kommune, og hva ordfører Lisbeth har oppnådd for demensomsorgen.

Der har de bygget demenslandsbyen Carpe Diem, som jeg besøkte i sommer.

Demenslandbyen skal oppleves som en forlengelse av livet hjemme. Alle boenhetene er tilpasset personer med ulike livsstiler og preferanser. De har frisør, pub, torg og egen butikk. Det minnet meg nesten mer om en studentlandsby enn et omsorgstilbud.

Her er det bare å hente inspirasjon. Fordi antallet demente kommer til å øke i årene fremover. Fra rundt 100.000 i dag, til 240.000 i 2050.

Vi startet arbeidet med bedre demensomsorg i regjering, gjennom Demensplan 2020 og Demensplan 2025. En viktig del er å heller ikke glemme de pårørende.

Her har arbeidsgruppen flere forslag.

Man kan tilby pårørendekurs.

Gjennomføre pårørendeundersøkelser.

Bruke frivilligheten.

GPS til hjemmeboende med demens

Men viktigst av alt: hele tiden lære av hverandre. Og kopiere de gode løsningene.

For å vite hvordan tjenester oppleves, må de som bruker tjenestene få si hva de synes.

163 kommuner har ingen systemer for å høre hvordan beboerne på sykehjem har det. Eller hvorvidt mottakere av hjemmehjelp er fornøyde. Eller hva de pårørende synes om omsorgen deres nære får.

Det er 163 for mye.

Valgfrihet er vanskelig uten åpenhet. For at det skal være mulig, må vi vite hva vi velger mellom.

I planen vi legger frem i dag, foreslår Høyre systemer for mer åpenhet. Fordi brukerundersøkelser, og åpenhet om resultatene, gir viktig informasjon. Både til innbyggere og politikere.

Det danner grunnlaget for målrettet kvalitetsarbeid i tjenestene. Uten kunnskap blir det vanskelig å gjøre relevante forbedringer.

Av de kommunene som faktisk gjennomfører brukerundersøkelser, er det alt for få som har åpenhet om resultatene. Høyre mener at denne typen åpenhet er viktig.

Derfor gikk vi i fjor til valg på at kommunestyret hvert år skal behandle en rapport om tilstanden i omsorgstjenestene.

Der må brukerundersøkelser, objektive kvalitetsindikatorer og brukertilfredshet måles.

Og resultatene må være åpent tilgjengelig.

Så vant vi jo ikke valget.

Men Høyre-kommuner kan likevel gå i front.

Man må ikke vente på staten for å gjennomføre god Høyre-politikk!

Vi vil alltid bestemme selv over eget liv.

Det gjelder hjemme.

Det gjelder i hverdagen.

Og det gjelder etter hvert som vi trenger mer hjelp til det hverdagslige.

Behovet for frihet blir ikke mindre med årene.

Når du ikke bestemmer hvilken hjemmehjelp du skal slippe inn i hjemmet ditt. Eller du ikke kan ta avgjørelsen om hvilket sykehjem du skal bo på. Da er det en kommunepolitiker som bestemmer det for deg.

Men valgfrihet handler ikke bare om å aktivt velge noe. De fleste beboere på sykehjem har det ganske bra. De fleste er godt fornøyd med hjemmehjelpen.

Men valgfrihet blir viktig den dagen tilbudet ikke er godt nok.

Da handler det ikke bare om hva du velger. Da er muligheten til å velge noe bort, en viktig sikkerhetsventil.

Nå har regjeringen satt ned et nullprofittutvalg.

Deres mandat er ikke å vurdere hvordan vi sikrer best mulig velferd.

De skal ikke se på nye muligheter for bedre omsorg til de eldre.

Oppgaven er å finne ut hvordan man får private ut av tjenester som eldreomsorg.

Dette er ikke noe nytt fra venstresiden. I kommune etter kommune hvor venstresiden har fått makt. Har de gått systematisk til verks for å ta valgfriheten fra de eldre.

En av disse kommunene er Tromsø, hvor Arbeiderpartiet tok makten i 2015.

I valgkampen i 2019 kunne vi lese intervju med Einar Johansen.

Han var da 88 år gammel. For første gang i livet engasjerte han seg politisk.

Vanligvis mener jeg det er utelukkende positivt at folk engasjerer seg. Uavhengig av alder.

Men Einars engasjement kommer med en bismak. Det var et resultat av at den Arbeiderparti-styrte kommunen ville frata han den private hjemmehjelpen han var så fornøyd med.

Einar sier i avisen: «Det er forferdelig at ideologi skal gå foran etter jeg har blitt så trygg på de faste pleierne».

En av Einars pleiere, Anna Sandbakken sa: «Ideologi trumfer mennesker. Ingen fra kommunen har vært hjemme hos brukerne og spurt dem hva de synes».

Det verste med denne historien er at den på ingen måte er unik. Etter hvert som de eldre har blitt fratatt private tilbud, så har historier som Einars dukket opp over hele landet.

Jeg mener Einars omsorg. Einars erfaringer. Og ikke minst Einars trivsel bør være viktigst.

Høyre skal være Einars parti!

Kjære venner, det største problemet for norsk eldreomsorg er ikke at vi har for mange varme hender. Det er at vi har for få.

Når vi skal bygge et aldersvennlig samfunn, så trenger vi at alle gode krefter bidrar.

Høyre kommer aldri til å si at nå er systemet perfekt.

Vi kommer aldri til å mene, at omsorgen aldri kan bli bedre.

Vår løsning er å alltid jakte på forbedringer.

Vår løsning er mer valgfrihet.

Men viktigst av alt: Høyres løsning er at de eldres behov alltid skal veie tyngst!

Kjære alle sammen.

Dette er startskuddet for Høyres vei mot valgseier i 2023.

Vi skal ikke la gode meningsmålinger ett år før valget bli en hvilepute. En god måling i august 2022 er ingen garanti for et ordførerkjede i september 2023.

Nå skal vi bygge våre profiler.

Fortelle om våre politiske løsninger.

Og de løsningene må svare på behovene folk opplever.

Nå er det ett år igjen – det året skal vi stå på.

Takk for meg! Og sammen skal vi vinne valget i 2023!